

UNIVERSUL ȘCOLII

Revista Școlii Gimnaziale Poganu - Coordonator Prof. Ramona Theodora Pavelescu

ANUL I, Nr. 1 – DECEMBRIE 2019

Școala Gimnaziala Poganu funcționează actualmente în doua corpuri de clădire, amintim din istoricul ei faptul ca prima școală a fost construită în urma Marii Uniri din 1918, respectiv în anul 1922 în urma reformei învățământului. Această școală a fost reconstruită în 1971, deoarece nu mai facea fata creșterii numărului de elevi și a funcționat până la jumătatea deceniului IX ca Școala cu clase I-X. Este o școală solidă, din caramidă, modernă, dar care se pretează foarte bine pentru modernizări cu investiții minime, ce vor crește și îmbunătăți în mod sigur nivelul educațional atât al elevilor cat si al membrilor comunitatii. Are 10 săli mari de clasă, precum si un pod mare și spațios.

Corpul de clădire căruia i s-a mai adăugat (separat: Corpul A+corpul B) în anul 1971 încă o parte, are

actualmente 12 săli de clasă, un secretariat, direcțiune, cancelarie și diferite alte încăperi cu diferite utilități.

Începand cu anii 1994 -1999, efectivul elevilor a scăzut, inasa nu dramatic, atat din cauza sporului demografic redus cat si din cauza emigrării în străinătate a unor familii întregi.

Începand cu anul 2000 situația s-a redresat, atat pe fondul relansării economice a zonei, cat si datorita investițiilor nu mari dar importante, ceea ce face ca tinerii sa ramana in zona si sa o dezvolte.

Corpul B al școlii a fost reabilitat si modernizat, program finanțat de Banca Mondială, lucrările s-au finalizat în martie 2012. Sălile au fost dotate cu mobilier școlar nou, table școlare.

Posturile sunt ocupate 100% de cadre calificate conform cerinței

fiecărui post, situație fericită deoarece copii nu mai au tendința de a pleca la școlile din Dragasani, municipiu care, desi este oras in alt județ este la doar la 5 km de comuna Verguleasa. Pe de altă parte elevii sunt bine pregătiți. Astfel, în fiecare an avem elevi care sunt admiși la cele mai bune și prestigioase licee și grupuri școlare din jud. Vâlcea, mun. Slatina și țară.

Școala Gimnaziala Poganu funcționează într-un singur schimb, cu un număr de 8 clase. În unitățile școlare din comuna Verguleasa sunt înscriși 197 elevi.

ȘCOALA GIMNAZIALA POGANU
Com Verguleasa. Jud. Olt.
Romania

Cod postal: 237 534

Cod sirues: 991 974

Cod siruta: 129 861

Telefon/fax: 0249 707675

Adresa mail: scoalapoganu@yahoo.com

Centrul de documentare și informare

Centrul de documentare și informare (CDI) este un spațiu de formare a elevilor în domeniul utilizării informației, îndeosebi a celei pe care se bazează achiziția

cunoștințelor școlare și, în același timp, este cadrul primitor pentru fiecare elev, răspunzând nevoii de cunoaștere și curiozității acestuia. Acest centru de resurse este pentru elev imaginea structurilor pe care el le va frecventa mai târziu, ca adult: bibliotecă universitară, centre de documentare specializate, bibliotecă / mediateca municipală, județeană s.a.

CDI oferă elevului ocazia de a cunoaște acest tip de structură, de a învăța să se servească de ea și să participe, prin intermediul ei, la o veritabilă activitate culturală și științifică. CDI oferă posibilitatea profesorilor să desfășoare cu elevii activități diverse și atractive într-un spațiu neconvențional, unde pot beneficia de mijloace variate de instruire. El pune, prin intermediul profesorului documentarist și al bibliotecarului, la dispoziția elevilor și a profesorilor toate informațiile necesare desfășurării activității școlare sau pentru lărgirea orizontului cultural al elevilor.

Situat în incinta instituției școlare, CDI concentrează în același spațiu un fond documentar de actualitate, pluridisciplinar și multisupport, adaptat nevoilor utilizatorilor și specificului școlii, mijloacele de documentare și informare, aparatura și echipamentele care să permită exploatarea eficientă a fondului documentar.

În CDI-ul de la Școala Gimnazială Poganu, sunt delimitate următoarele spații :

- spațiul de primire, împrumut și informare, amplasat la intrarea în CDI, pentru ca fiecare utilizator să poată cere informațiile de care are nevoie și să se înscrie în registrul de evidență, specificând scopul venirii în CDI, și amenajat în așa fel încât să permită atât gestionarea împrumuturilor (în sistem tradițional și informatizat), cât și activitatea cotidiană a documentaristului (gestionarea comenzilor, evidența publicațiilor, cotearea, clasificarea și catalogarea documentelor, crearea unor instrumente de difuzare a informației, evaluarea activității CDI);
- spațiul lucrărilor documentare (lucrări de referință, lucrări cu caracter științific) care este riguros orga-

nizat și dotat cu materiale de semnalare pertinente, clare, vizibile : etichete de semnalare afișate pe fiecare etajeră și indicatoare de raft. Acest spațiu este aranjat astfel încât să-i permită utilizatorului să repereze ușor diferitele domenii;

- spațiul consacrat presei există, dar trebuie dotat cu mobilier special de depozitare și prezentare a acestei categorii de documente : suporturi înclinate, suporturi alveolare;

- spațiul lucrărilor de ficțiune ce cuprinde: romane, poezii, povești, benzi desenate;

- spațiul de afișaj și expoziții este amenajat în exteriorul CDI și la intrarea în CDI;

- spațiul destinat orientării școlare și profesionale este dotat cu suporturi speciale și funcționale, mese de lucru, un spațiu de afișare a informațiilor cu privire la viața școlară, concursuri .

- spațiul destinat activităților de grup, amenajat în interiorul CDI, permite elevilor să lucreze pe grupe, sub supravegherea documentaristului sau a unui cadru didactic, fără să-și deranjeze colegii;

- spațiul de documentare pedagogică este dotat cu un fond doc-

umentar adaptat cerințelor de lectură și informare al principalilor săi utilizatori, cadrele didactice, dispunând de mese de lucru și de un post informatic;

- spațiul audiovizualului, dispune de 18 locuri și de aparatură modernă: televizor, videoproiector, boxe, ecran de proiecție, CD player;

- spațiul informatic, destinat inițierii elevilor în utilizarea resurselor multimedia; este dotat cu 2 posturi informatice, conectate la internet, cu posibilitatea de conectare wireless, imprimanta, un scanner.

Serviciile CDI sunt destinate

- elevilor
- profesorilor
- comunității locale.

Fondul documentar al centrului de documentare și informare, divers și bogat, este alcătuit din toate tipurile de lucrări : ficțiune, documentare, materiale de referință și pe toate tipurile de suporturi (cărți, periodice, afișe, hărți, material audio-vizual, suporturi electronice, informații on-line).

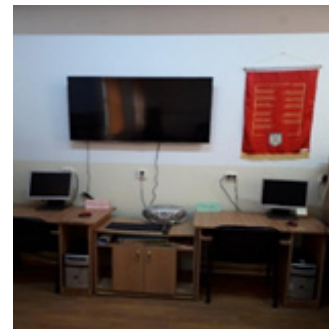

Spatiul informatic

Spatiul destinat activitatilor de grup

Spatiul de lectura

Profesor documentarist Piciu Cati

În vizită la Sibiu

Sibiu, cunoscut și sub numele de Hermannstadt este unul dintre cele mai reprezentative orașe din România atât din punct de vedere turistic, cultural cât și economic, fiind situat la aproximativ 20 de km de Munții Făgăraș. Porțiuni din zidul medieval încă delimitează zona istorică a orașului care la fel ca și orașele Sighișoara și Brașov transmit o senzație „Germanică”. Sibiu este împărțit în două zone - Orașul de Sus, cu cele mai multe clădiri istorice și Orașul de Jos, zona industrială.

În anul 2007, Sibiu a fost Capitala Culturală Europeană împreună cu Luxemburg.

Sibiu este locul perfect pentru a vizita tot ce îți apare în cale, începând cu piețele, muzeele, catedral- ele și clădirile impresionante și continuând cu tradițiile și obiceiurile fascinante, fără a omite partea gastronomică, parte integrantă în decizia de a vizita orașul și împrejurimile.

Primul loc de vizitat în oraș îl reprezintă centrul istoric, unde găsești la orice pas clădiri-monument vechi și strazi care te poartă cu ușurință la toate obiectivele turistice importante.

Din centrul vechi al Sibiului, poți ajunge rapid în 3 dintre cele mai renumite piețe de aici: Piața Mică, Piața Mare și Piața Huet, dar și la alte atracții turistice extrem de cunoscute.

Piața Mare sau inima orașului cuprinde: Palatul Brukenthal, Casa Albastră, Casa Haller și Biserica Catolică. Cafenelele și restaurantele de aici au o atmosferă îmbietoare, în care te poți și relaxa

Piața Mică reunește: Turnul Sfatului, Podul Minciunilor, Casa Hermes ori Sala Fresco. Clădirile din această piață datează încă din secolul al XIV-lea până în secolul al XVI-lea.

Muzeul Brukenthal, cel mai vechi muzeu din România, este impunător prin stilul baroc, acesta fiind deschis publicului în 1817. Este practic un muzeu de artă construit în interiorul palatului lui Samuel von Brukenthal, un fost guvernator al Transilvaniei. Aici sunt expuse lucrări ale unor artiști români și europe- ni, însă arhitectura și decorul muzeului impresionează la fel de puternic precum operele de artă pe care le adăpostește.

Turnul Sfatului a fost construit în secolul al XIV-lea, în scop defensiv. De-a lungul anilor, a îndeplinit mai multe roluri: depozit de cereale, turn de observare a focului, închisoare temporară și chiar un muzeu de botanică. Cele 141 de trepte ale sale te duc către o priveliște inedită asupra mic-

ului oraș din inima Transilvaniei, dar și a Munților Făgăraș.

Pasajul Scărilor, cel mai vechi monument din oraș, leagă „Orașul de Jos” cu „Orașul de Sus”. Cea de-a patra linie de fortificații include Turnul Gros, care este astăzi locația Orchestrei Filarmonice locale, Turnul Dulgherilor, Turnul Olarilor și Turnul Archebuzierilor.

Podul Minciunilor - Legenda spune că Podul Minciunilor are urechi și știe atunci când persoana care stă pe el nu este sinceră. Acesta este farmecul orașului medieval – reunește noul și vechiul, iar construcțiile sale îmbracă un aer de poveste care merită să fie dat mai departe. Podul Minciunilor este un simbol al orașului.

Construit în 1859 de Friedrich Hutte în locul unui pod mai vechi din lemn, acesta este primul pod de fier forjat construit în România și al doilea din Europa.

3 repere religioase din Sibiu: Biserica Evanghelică, Catedrala Ortodoxă, Biserica Romano-Catolică

Biserica Evanghelică are un turn de 73 de metri și este cea mai înaltă din Transilvania. Acest lăcaș are o colecție bogată de obiecte prețioase și interioare impresionante, incluzând o colecție rară de pietre funerare și o pictură murală rară.

Catedrala Ortodoxă a fost construită între 1902 și 1904, fiind unul dintre principalele edificii religioase ale orașului. Arhitectura acestui lăcaș a fost inspirată de Catedrala Sf. Sofia din Istanbul.

Biserica Catolică se află în Piața Mare și reprezintă și ea un simbol al unei alte lupte, de această dată disputată între dominația catolicilor habsburgici și comunitățile protestante locale. Biserica a fost construită în anul 1733 și a blocat viziunea Bisericii Evanghelice, într-un moment în care Transilvania era incorporată de Imperiul Austro-Ungar.

Muzeul de Istorie a Farmaciei poate oferi un alt tip de exponate. Situat în Piața Mică, această clădire construită în stil gotic datează din 1856. Se crede că este de fapt prima farmacie construită în România. Muzeul Farmaciei din Sibiu are 2 camere pline de artefacte farmaceutice.

Parcul sub arini, unul dintre cele mai vechi parcuri din România, înființat în 1856, se întinde pe o suprafață de circa 22 de hectare. Cei mai bătrâni arbori de aici au mai bine de 150 de ani. Tot aici descoperi 2.000 de trandafiri care aparțin la 25 de subspecii, în culori vii, unice.

Muzeul de Istorie Naturală - Aici descoperi tainele evoluției lumii, de la nevertebratele care trăiesc în mediul acvatic, la pești, insecte, reptile.

Muzeul Astra este o incursiune în arhitectura românească, meșteșugurile tradiționale și ocupațiile vechi - mori de vânt și de apă, căsuțe vechi și fauna formată din mici viețuitoare precum: șopârle, șerpi aurii, păsări. Este al doilea cel mai mare muzeu în aer liber din lume și adăpostește în plus față de cele menționate deja: prese gigantice pentru vin, fructe și ulei, forje și structuri hidraulice.

Muzeul Locomotivelor cu Abur a fost deschis în 1944, iar exponatele sale au fost fabricate între anii 1885-1958, în perioada motoarelor care funcționau pe bază de aburi. Din colecția acestui muzeu fac parte

35 de locomotive pe aburi, 2 pluguri pe aburi și 2 macarale tot pe aburi.

Parcul Natural Dumbrava Sibiului are o suprafață de 933 hectare și abundă de arbori și arbuști cu vârste de peste 100 de ani, o vegetație uimitoare și o faună extrem de bine diversificată.

Grădina Zoologică Sibiu a fost deschisă în 1929 și adăpostește 208 de exemplare din 52 de specii. Aleile din această grădină te conduc până la muzeul în aer liber Astra.

2 NOIEMBRIE 2019

Prof. ANDRONIE OLIMPIA

Greșeli frecvente în folosirea prepoziției

Folosirea greșită a unor prepoziții se datorează, în primul rând, inventarului bogat al prepoziției românești, precum și polisemantismului multora dintre ele. Aceasta ar fi o explicație a unor greșeli în folosirea acestui instrument gramatical pe care puțini vorbitori îl mănuiesc corect. Cauzele care duc la aceste greșeli sunt numeroase și variate. Nu se cunosc suficient unele reguli gramaticale concrete, ceea ce duce la folosirea greșită a prepoziției. Apar influențele exercitate de alte limbi, precum și necesitatea firească de a exprima cât mai clar, mai variat, mai nuanțat. Trebuie să facem diferența între forma greșită și ceea ce constituie rezultatul unor tendințe de înnoire parțială a sistemului prepozițional românesc.

Astfel, de multă vreme se observă folosirea prepoziției *dintre* în locul prepoziției *din*, atunci când trebuie exprimat un anumit aspect al raportului partitiv, și anume, desprinderea unui element sau al mai multora dintr-un grup de obiecte identice sau asemănătoare:

Fiecare dintre noi poate să greșească.

în loc de:

Fiecare din noi poate să greșească.

În limba actuală prepoziția *din* a pierdut teren în favoarea lui *dintre*. Probabil că a sosit vremea când prepoziția *din*, atât de bogată în sensuri, și-a pierdut semnificația partitivă:

O parte din averea lui sunt cărțile.

În acest exemplu, nu se poate face înlocuirea lui *din* cu *dintre*.

Prepoziția *din* înlocuiește pe mai vechiul *de* în construcții ca: haină de piele, haină din piele, cercei de aur, cercei din aur, în care *din* sugerează existența materiei și a unei acțiuni. Prin analogie, s-a ajuns să se spună „marfă *din* import”, în loc de „marfă *de* import”. Primul exemplu concretizează mai bine acțiunea: „marfă adusă *din* import”.

Trebuie să fim atenți și la folosirea prepoziției *cu*, în locul prepoziției *de*, atunci când atributul substantival pe care îl introduce exprimă conținutul elementului determinat și nu materia din care este făcut sau scopul pentru care este făcut. În exemplul: Am o ladă de jucării, nu se precizează dacă în lada respectivă sunt sau nu jucării. Se arată doar destinația, scopul pentru care a fost făcută. Consider că în momentul în care spun: Am o ladă cu jucării, se înțelege că în această ladă sunt jucării și nu altceva. Deci, nevoia de concretizare a conținutului a fost satisfăcută și exprimarea a câștigat claritate.

Prepoziția *cu* a acumulat teren și în exprimarea tradițională, ca în construcția: Cântă la vioară sau Cântă *din* vioară, înlocuind prepozițiile *la* și *din*. Tot mai des se utilizează: Cântă *cu* vioara. Se folosește prepoziția *cu*, deoarece s-a specializat în a arăta instrumentul cu ajutorul căruia se săvârșește acțiunea. Tot din nevoia de precizare și tendința de concretizare s-a ajuns la apariția prepozițiilor compuse despre și de către. Discutând exemplul: S-a spus de mine, se deduc destul de ușor cele două moduri în care poate fi înțeleasă comunicarea: S-a spus ceva de mine. (de către altcineva) / S-a spus ceva de către mine. Ambele prepoziții *de* / *despre*, *de* / *de către* pot fi folosite fiecare dintre ele, în raport de variație liberă. Este la fel de corect dacă spunem:

Poezia Mama a fost scrisă de George Coșbuc.

Poezia Mama a fost scrisă de către George Coșbuc.

Prepoziția compusă *de către* se folosește numai atunci când cu ajutorul ei se introduce numele autorului care face acțiunea printr-un verb la diateza pasivă. De aici, concluzia că ea introduce în primul rând un complement de agent personal. Prin analogie, se poate folosi și înaintea unor complemente de agent nepersonale (nume de țări, instituții):

Premiul a fost acordat de către Uniunea Scriitorilor.

În exprimarea orală, deseori se identifică situații de folosire greșită a prepozițiilor printr-o înlocuire nepotrivită:

*Suferă cu inima.

Suferă de inimă.

Al doilea exemplu este corect, deoarece prepoziția *cu* arată instrumentul cu care se realizează o acțiune, exprimă un raport de asociere.

În exprimare, se întâlnește expresia: Scrisoarea a fost trimisă prin avion.

Corectă este formularea:

Scrisoarea a fost trimisă cu avionul.

O altă substituție nedorită a unei prepoziții cu alta este în cazul prepoziției *pentru*, în locul lui *de*, când acesta introduce un atribut substantival care anticipează scopul:

A făcut cerere de plecare în străinătate.

*A făcut cerere pentru plecare în străinătate.

Cu toate că se insistă asupra faptului că toate numerele cardinale de la douăzeci în sus se leagă de cuvântul următor.

tor cu ajutorul prepoziției de, se mai întâlnesc formulări de genul:

*Au venit numai treizeci elevi. Au venit numai treizeci de elevi.

Omiterea prepoziției pe din fața unui complement direct este des întâlnită când complementul direct este exprimat printr-un pronume relativ:

*Mi-am luat examenul care l-am pregătit.

Mi-am luat examenul pe care l-am pregătit.

Este incorectă formularea frecvent întâlnită: Este deschis de la 8 – 12. Varianta corectă: Este deschis de la 8 până la 12. Ar fi posibilă și următoarea variantă: Este deschis în intervalul 8 – 12.

Dacă nu se folosește corect prepoziția, exprimarea nu este clară, creează ambiguități de genul: Am mâncat plăcintă cu mere, brânză și fragi

Din această formulare nu este clar dacă plăcinta a fost făcută și cu brânză și cu fragi, sau am mâncat brânză și fragi. Pentru a înlătura acest neajuns, trebuie să repetăm prepoziția în fața fiecărui termen:

Am mâncat plăcintă cu mere, cu brânză și cu fragi.

Prepoziția poate fi omisă când nu e posibilă nicio confuzie, când părțile de propoziție au același determinat, când noțiunile exprimate formează o unitate:

Ce se petrece în mintea și inima lui, nu știe nimeni.

Deci, există posibilitatea de a omite o prepoziție la coordonarea unor părți de propoziție constituite cu aceeași prepoziție

Nu sunt recomandate prea multe substituiri de prepoziții, deoarece dau naștere la construcții incoerente. Se întâlnesc greșeli și în folosirea locuțiunilor prepoziționale. Unele construcții formate din adjectiv și prepoziție (referitor la, privitor la, asemănător cu) au intrat în clasa locuțiunilor prepoziționale. În acest caz, adjectivul se folosește invariabil, primind valoare de adverb (Privitor la acest referat sunt multe de spus.).

Grupările cât privește și în (ceea) ce privește sunt considerate în gramatica actuală drept locuțiuni prepoziționale, deși sunt construcții analizabile datorită verbului inclus ce atribuie funcții sintactice: În ceea ce mă privește nu mă interesează noile proiecte.

În limba actuală, se identifică multe locuțiuni prepoziționale: în cadrul, la nivelul, legat de, pe baza, în contextul etc., devenite clișee lingvistice datorită folosirii lor în mod abuziv.

Totodată, trebuie avută în vedere scrierea corectă a locuțiunii prepoziționale vizavi de, indiferent de conținutul semantic:

Locuia vizavi de cofetăria mătușii.

Nu-i știa părerea vizavi de administrarea firmei.

Deocamdată, limba literară avizează doar sensul locativ al acestei locuțiuni.

Prof. RAMONA THEODORA PAVELESCU

În lumea copilăriei

Copilăria este un fenomen plin de splendoare și configurat prin fragmente de supremă fericire fără de care nimic nu ar putea exista într-o societate complexă și dominată de lucruri exacte, sau mai puțin ușor de înțeles.

Există mii de copii în lumea aceasta. Unii copii sunt fericiți, alții mai puțin fericiți. Există copii care au avut o copilărie frumoasă sau o copilărie urâtă. Există foarte mulți copii, care au fost lăsați de părinții lor, dar nu voi stăruie foarte mult asupra acestui subiect. Noi, copiii trebuie să avem o copilărie foarte frumoasă, să zburdăm pe tărâmul magic presărat cu divertisment, bucurie și voie bună, să ne jucăm, să ne facem prieteni noi și să socializăm cu ei. Cel mai frumos lucru este copilăria.

La școală, etapa copilăriei are aspectul ei unic, de neuitat, prin colegii alături de care petrecem timp îndelungat și alături de care se fundamentează prietenii, amintiri pentru o viață. Împreună cu colegii mei, ne-am hotărât să intrăm în lumea copilăriei, adică să petrecem clipe minunate cu veselie și entuziasm, pentru că timpul este foarte scurt și trece foarte repede. Noi am întâlnit personaje din povești în imaginația noastră. Este foarte bine să gândești liber și să ai o imaginație cât mai bogată. Toți copiii din întreaga lume au o mulțime de idei splendide, cu efecte pozitive, care generează stare de bine, de frumos și de liniște sufletească.

Spiritualitatea unui copil redă tot ceea ce poate fi mai simplu, mai gingaș în cadru formal și naturalitatea din comportamentul unui suflet de copil se observă cu precizie și unicitate.

Copilăria reprezintă elementul suprem ce conturează existența unei ființe umane, determinând evoluția adultului de mai târziu.

OLARU ELENA ADRIANA, CLASA a V-A

ȘCOALA GIMNAZIALĂ POGANU, JUD. OLT

Cadru didactic îndrumător: Eftemie Alina- Maria

Copilărie, etapa magică a vieții

Copilăria este cel mai de preț lucru în întreaga lume. Copilăria nu o poți cumpăra. Copilăria este frumoasă, deoarece poți să te joci, poți să-ți faci prieteni noi, ne ducem la școală, dar în copilărie mai sunt și mici certuri cu prietenii, dar totuși, când ești copil e cel mai frumos!

Mereu când suntem mici ne dorim să creștem așa dintr-o dată, dar când ești adult ai multe responsabilități și griji. Când ești copil, singura responsabilitate este școala, că o să fim mari, adulți și o să ne fie necesar un loc de muncă. Copilăria este cea mai scumpă avere și aș putea repeta de o mie de ori, unii nu știu să o prețuiască, dar, când o să se facă mari o să zică „oare de ce n-am prețuit copilăria?”. Trebuie să ne bucurăm de statutul de a fi încă mici, indiferent de ie vreo notă mică la școală sau de ai parte de mici certuri cu colegii, totul se rezolvă la timp. Copilăria trece așa repede!

A fi copil este cea mai plăcută ipostază a existenței noastre, întrucât avem vise mărețe, cu ușurință realizabile în această etapă de vârstă și de aceea de cele mai multe ori dorințele noastre se împlinesc, devin o realitate pe care o așteptăm ca îndeplinire. Copiii cred în miracole, în elemente de basm, ne visăm în dialog cu personajele noastre preferate, ceea ce conferă acestui moment al vieții un grad de sublim, de note pline de finețe și inocență.

Așadar, copilăria reprezintă un stadiu plin de magie și culoare în care oamenii se pot plasa, visând la o lume mai bună și la transformarea imposibilului în factor ce poate fi împlinit, cu precizie, unicitate și valențe de frumos printr-o creativitate neprelucrată, dar care indică întotdeauna sinceritatea și bucuria inedită a oricărui suflet de copil.

SFÎRLOAGĂ CLAUDIA ȘTEFANIA, CLASA a V-A

ȘCOALA GIMNAZIALĂ POGANU, JUD. OLT

Cadru didactic îndrumător: Eftemie Alina- Maria

Copilărie, tărâm de poveste

Copilăria este un lucru foarte frumos, dar noi când vom crește mari vom uita totul, rămânând în adâncul sufletului nostru amintiri presărate cu nostalgie față de posibilitatea reîntoarcerii în timp. Ne vom aduce aminte întotdeauna de bunicii noștri, pentru care noi reprezentăm esența, cel mai energic sector al casei din acele vremuri. Bunicii sunt unici prin felul lor de a ne oferi toată dragostea lor, ilustrată prin răsfăț, momente de bine și de frumos prin care noi ne-am dezvoltat armonios pentru statutul adultului serios și responsabil de peste ani.

Îmi amintesc în mod încântător de bunica mea, când ne făcea prăjiturile și ne chema la masă, era un lucru foarte frumos. Când intru în podul casei mele tradiționale de la țară simt mirosul prăjiturilor făcute de bunica și tot așa lista își urmează cursul, amintindu-mi de câte ceva din copilărie.

Copilăria mea a fost foarte frumoasă și eu nu o să uit niciodată clipele de atunci. Când bunica îmi zicea să mă duc la magazin, iar eu o refuzam, până când ea îmi dădea prăjiturile, iar eu le mâncam cu poftă. Momentele de afecțiune ce mi-au înconjurat copilăria, m-au învățat să fiu om bun, cu principii sănătoase și o conduită exemplară prin fapte extraordinare și lucruri făcute atent cu delicatețe și minuțiozitate.

Mie îmi plăcea să mă joc cu mingea cu prietenii mei, iar după aceea făceam întrecere cu bicicletele, bucurându-ne în același timp de priveliștea unei minunate pajiști cu flori colorate, de vis și al căror parfum nu poate fi șters din memorie.

De aceea eu vă spun să nu uitați propria copilărie, chiar dacă este bună sau rea, nu trebuie uitată de niciun copil, pentru că reprezintă cea mai de preț trăire din existența unei ființe umane și drept urmare, recomandarea ar fi ca această etapă unică din viața oamenilor să dăinuie etern, întrucât este unică.

BĂDIȚĂ ANDREEA, CLASA a V-A

ȘCOALA GIMNAZIALĂ POGANU, JUD. OLT

Cadru didactic îndrumător: Eftemie Alina- Maria

PAGINA PĂRINȚILOR

Cum creștem copii puternici?

Așa:

1. Fără a ne simți vinovați pentru că nu le oferim tot ceea ce ne cer.

Nu le vom cumpăra o jucărie sau ciocolată doar pentru că plâng sau țipă că vor.

2. Păstrând ierarhia în familie.

Părintele este adultul și liderul.

3. Impunând un set de reguli de bună conduită care trebuie respectate de copil.

A cere respectarea acestor reguli nu înseamnă a pedepsi copilul.

4. Fără a proteja copiii de a face greșeli.

Așa învață cum să le rectifice. Este ok să greșească. Nimeni nu este perfect. Nu le vom cere perfecțiunea.

5. Fără a sări în ajutorul copilului atunci când are cea mai mică dificultate de a rezolva o problemă.

Trebuie să învețe perseverența.

6. Fără a face lucruri în locul lui pentru a îi ușura viața.

Nu va ajunge să știe niciodată că le poate face singur.

7. Fără a îi proteja de responsabilități.

Copii sunt perfect capabili de a duce la împlinire sarcini în gospodărie. Este responsabilitatea lor să își facă temele sau să aibă grijă de lucrurile proprii. Nu îi vom duce la școală cartea pe care a uitat-o acasă, nu îi vom face proiectul sau ghiozdanul, nici nu îi vom rezolva teme de care s-a apucat prea târziu.

8. Fără a îi trata ca pe "buricul pământului".

Părintele are nevoi proprii, plăceri și bucurii cărora le va da curs chiar dacă copilul nu este de acord

. Nu vrem un copil egoist, ci unul empatic. Eu, părintele, te iubesc și te accept cu dorințele și nevoile tale.

Tu vei face la fel.

9. Fără a preveni și proteja copiii de orice în avans.

Așa vor ajunge temători. Vor ajunge ca frica să le dicteze acțiunile. Putem lăsa copilului curajul de a explora stând prin preajmă pentru a interveni dacă este în real pericol. Îi putem arăta cum să iasă din zona de confort, că poate confrunta o temere. Să știe că singurul mod de a depăși o frică este de a acționa.

Prof.Înv. Primar,
MARILENA AVRAMESCU

